

Uitspraak van de Geschillencommissie Regresaanspraken Zorgverzekeraars inzake een geschil met betrekking tot het convenant regres zorgverzekeraars/ aansprakelijkheidsverzekeraars.

Partijen

Partij A; zorgverzekeraar van partij X, de fietser;

en

Partij B; WAM-verzekeraar van de brommobiel, bestuurd door Y.

Feitelijke gegevens

Op 18 oktober 2021 omstreeks 15:45 uur vond op een fietsoversteekplaats op een kruising een aanrijding plaats tussen een door Y bestuurde brommobiel en fietser X (hierna ook te noemen: de 'fietser').

Bestuurder Y (hierna ook te noemen: de 'bestuurder') en de fietser reden, na verkregen groen licht, in dezelfde richting op het fietspad op de kruising Westelijke randweg op de N208 met de Zijlweg in Haarlem. De bestuurder haalde de fietser, die aan de rechterkant van het fietspad reed, in. Op dat moment, halverwege de kruising, komen de brommobiel en de fietser met elkaar in botsing, volgens het politierapport omdat de fietser linksaf sloeg. Als gevolg van de aanrijding kwam de fietser ten val en heeft zij letsel opgelopen. De oversteekplaats is gelegen binnen de bebouwde kom. Op het moment van het ongeval was sprake van droge weersomstandigheden en daglicht.

Deze foto is afkomstig van Google Maps

Stellingname van partijen

Partij A is van mening dat niet is aangetoond dat de fietser een verkeersfout heeft gemaakt, zodat de WAM-verzekeraar op grond van het convenant 100% van de vordering van de zorgverzekeraar dient te voldoen. Volgens partij A reed de fietser rechts op het fietspad en rechtdoor. Partij A stelt dat er

geen bewijs is geleverd waaruit blijkt dat de fietser naar links is afgeslagen of uitgeweken. Aansluitend betoogt partij A dat het politierapport uitsluitend als ondersteunend bewijs kan dienen. De fietser heeft ernstig letsel opgelopen en kan zich niets meer van de toedracht herinneren.

Partij A stelt zich op het standpunt dat het onduidelijk is met welke snelheid de bestuurder de inhaalmanoeuvre heeft uitgevoerd en of dit plaatsvond met een veilige afstand tot de fietser.

Partij B concludeert dat partij A zich onterecht op 100% vergoeding van de vordering beroept omdat niet aannemelijk kan worden gemaakt dat het ongeval alleen is te wijten aan een verkeersfout van de bestuurder van de brommobiel. Partij B zoekt aansluiting bij het politierapport waarin is aangegeven dat de fietser linksaf sloeg en bij het verslag van de telefonische ongevalsmelding van de fietser bij partij A, waarin staat dat de fietser “waarschijnlijk (...) linksaf geslagen is omdat ze dan vlakbij haar huis is.” Partij B stelt dat de fietser in strijd heeft gehandeld met artikel 18 RVV 1990, omdat de fietser bij het afslaan de brommobiel niet liet voorgaan. Partij B stelt primair dat het ongeval alleen is te wijten aan een door de zwakkere verkeersdeelnemer begane fout. Indien volgens partij B niet is vast te stellen welk aandeel partijen hebben gehad, stelt partij B zich – subsidiair – op het standpunt dat zij vanwege de verkeersfout van de fietser 45% van de vordering van partij A dient te vergoeden, hetgeen reeds is gedaan.

Overwegingen van de commissie

De commissie verklaart de vordering van partij A ontvankelijk.

Een fietser dient bij het links afslaan voorrang te verlenen aan het recht doorgaande verkeer. De commissie is van oordeel dat in het onderhavige geval in voldoende mate aannemelijk is dat de fietser dat heeft nagelaten. De commissie stelt vast dat de fietser volgens het door de politie ter plekke opgemaakte proces-verbaal van het ongeval linksaf sloeg. Dit volgt tevens uit de verklaring van de bestuurder in het eveneens door de politie opgemaakte ‘proces-verbaal van verhoor getuige’ dat als bijlage bij het genoemde proces-verbaal van het ongeval is gevoegd. Hierin is tevens opgemerkt dat de fietser geen richting heeft aangegeven. Partij A heeft aangevoerd dat in de beide processen-verbaal onjuistheden staan, maar deze hebben geen betrekking, althans dat wordt niet gesteld, op de verandering van rijrichting door de fietser (lees: het linksaf slaan). Om die reden gaat de commissie aan deze door partij A genoemde ‘onjuistheden’ voorbij.

De commissie overweegt dat de omstandigheid dat de fietser linksaf sloeg, zoals genoemd in het proces-verbaal van het ongeval en de bijlage daarbij, wordt ondersteund door een passage uit de door Partij A als bijlage 16 overgelegde ongevalsmelding, waarin staat vermeld dat de fietser bij het oversteken bij het stoplicht waarschijnlijk linksaf is geslagen “omdat ze dan vlakbij haar huis is”. Deze combinatie van omstandigheden (en de kennelijke intentie om juist linksaf te slaan gaan om naar huis te gaan) maakt dat de mate van waarschijnlijkheid dat de fietser linksaf is geslagen wordt vergroot. De commissie acht het aannemelijk dat het ongeval op deze manier heeft plaatsgevonden en dit rechtvaardigt de conclusie dat sprake is van een verkeersfout van de fietser. Dat sprake zou zijn van overmacht aan de zijde van de bestuurder, zoals in wezen primair door partij B gesteld, blijkt evenmin uit het dossier. Gelet op de verkeerssituatie en omstandigheden ter plaatse diende de bestuurder in alle redelijkheid rekening te houden met mogelijke fouten van andere verkeersdeelnemers, zoals de fietser. Omdat de bestuurder hier onvoldoende op heeft geanticipeerd, heeft zijn gedraging bijgedragen aan het ontstaan van het ongeval. Vanwege de samenhang van de hiervoor genoemde factoren wijst de commissie de vordering van partij A af.

Bindend advies

De commissie is van oordeel dat op basis van de stukken en de verkeerssituatie ter plaatse partij B op grond van het convenant 45% van de vordering dient te vergoeden aan partij A.

Aldus beslist op 14 oktober 2025 door prof. mr. A.I.M. van Mierlo, mr. drs. N.J.E.G. Cremers, mr. L. van den Eshof, leden van de Geschillencommissie Regresaanspraken Zorgverzekeraars, in tegenwoordigheid van mr. A. Hogenesch, secretaris.

prof. mr. A.I.M. van Mierlo
voorzitter

mr. A. Hogenesch
secretaris